

Sóng như nhím bông

• Truyện dài của MAI THÀO

- 108 -

4

Hưởng chém vào:

— Đèng klop. Cho bó ghét.

Quang nghĩ đến dáng điệu ngọt ngào nhẹ

Hồng :

— Đèng, nhất là ông luật sư. Cảnh bắc

nhà phải hâm cho ông ta nhớ đời.

Hưởng hỏi :

— Anh có bằng lòng cho họ phục thù

không?

— Cố. Vài lại giao cho anh Phát đại diện.

Có công riêng tiếng cười lòn vui thút.

Bên ngoài không đồng, Đèn đã hết.

Hưởng hỏi :

— Ông định như thế?

Phát chỉ tay vào đồng bạc, dáng điệu xem

thường thần nhiên:

— Tôi cũng không biết nữa. Chỉ

hết cả coi.

Twang lắc. Hèm bà hắng hắt đám lái tiên, xếp lại thành từng chồng ngày ngắn. Phát và Quang nói chuyện với cờ bạc, Quang than mệt:

— Anh ít khi được làm thi phi?

— Vang. Cần như mèo bao giờ.

— Anh có vợ chưa?

Phát hờn nguyễn khi thấy Quang hỏi

đến chuyện già dà:

— Biết.

Quang khuyên:

— Nè, tôi đây đánh bài nữa, không ra gác đâu. Cứ học bài làm cho anh điều động. Tôi thì được. Cứ nói thẳng thắn ra là tôi già, thừa tiền có quyền ném bài đi vào những chiếc bài. Đánh bạc y tôi là một binh thần khác của giao tiếp, anh thì khác.

Phát nói:

— Tôi thử hiếu như vậy.

Hưởng vừa đếm tiền vừa nói chen vào

chuyện của hai người:

— Nhưng mà hâm ơi, không bỏ

được đâu.

Phát chợt quái quyết:

— Đèng chử.

— Anh đừng nói dốc.

— Thôi mà. Sau canh bạc này, ty

nhịn tôi thấy chán, ty

trí già bấy giờ có đánh nữa, tôi cũng không đánh

túi nữa. Tôi nghĩ là tôi đã được. Sẽ bộ.

Quang hỏi ngạc nhiên:

— Anh thử thế thất sao?

— Vâng. Hành báo giờ tôi thấy như

thúi lực. Nhưng hâm bài này mang ý nghĩa, và

thứ hai là hâm chỉ cho một lần, cũng là cho

tất cả mọi lần. Đánh một canh sướng thỏa

như đam mê, ty nhiên không còn thấy say mê

như trước nữa.

Quang gật đầu:

— Có lẽ là như thế. Cứng hay.

Hưởng vừa đếm tiền xong, reo lên:

— Đúng giờ nữa triệu. Bốn trăm năm

mươi nghìn đồng.

Phát giật mình:

(CON NỮA)

• Đây là một sản phẩm tưởng tượng. Do đó, tên

họ, cấp bậc, địa danh, những danh từ chỉ dành

cụm v.v... được dùng chỉ nhằm mục đích làm

cho đỡ đần, đỡ đần, đỡ đần.

Nếu có ai trùng hợp với đề ghi ở đây và

tình ngoài ý muốn và trách nhiệm của tác giả, —

Phản II

Thompson thấy rằng tin tức: đó khôngほか những tin tức mà ông đã rõ. Nhìn vào hèm bà Hansen phán rằng nếu yêu kính họa

và bà ấy là chính quyền, rất dễ dàng cho các cuộc

đấu tra. Cần Thomson, thi phải

để không bị bắt bớ.

Trung tá Ngọc và Mộng Huyền đều nghĩ rằng bác sĩ Hansen

đã không có may mắn là khai thác được cha của Trung

tá Ngọc còn đặt một may mắn tên bê tại phòng Phượng

Ánh.

Khi cả ba đang trong vòng cảm nghĩ của họ, Bác sĩ

Hansen trả lời:

— Tin tức chúng tôi có thể.

Thực sự tôi là tin tức được của sinh viên

Thompson. Giờ biết là được nói là ta có nghe rõ việc thi hành

chương trình của chúng ta là không có gì khó khăn và trả lời.

Bác sĩ Hansen trả lời:

— Thực sự Trung tá, đúng vậy, có thể nói Tuyệt Băng

hiện nay trong lời của chúng tôi. Việc đó hứa chí là vấn đề thời

gian.

Tiêu thuyết thời sự giàn dilep

— 47 —

* BACH LANG

cố gắng rồi, nhất là cô ta rất giỏi trong việc tiếp cận để làm

quen.

Trung tá Ngọc tiếp:

— Thực hiện xí, tôi cũng không có ý kiến khác hơn ông

Thompson. Giờ biết là được nói là ta có nghe rõ việc thi hành

chương trình của chúng ta là không có gì khó khăn và trả lời.

Bác sĩ Hansen trả lời:

— Thực sự Trung tá, đúng vậy, có thể nói Tuyệt Băng

hiện nay trong lời của chúng tôi. Việc đó hứa chí là vấn đề thời

gian.

DINH TOAN

— 88 —

Nhung, nêu thích, anh cứ đi một

nhưng lát nữa cho khuya khuya.

Người chồng mỉm cười khi nghe câu nói

sau cùng v.v.

Chàng nói:

— Cố anh ở đây em không dám tự do sao

Người đàn bà phân phát đây, cùi chí

theo thời gian có nàng mỗi khi gặp chuyện

bất hỷ.

Nhung nói:

— Anh đe ý chuyện đó?

Người đàn bà:

— Không phải thế. Nhưng không phải

theo cái cách anh nói.

Nhung nói:

— Xong chưa?

Nhung ngồi lên nhún nhún, mỉm cười:

Nhung đã ôm hồn sự yên.

Chàng có sốt muỗi hồn đầu mặt cát,

chuyển, nhưng chưa tìm được cách nói, chưa

món nói. Cuối cùng họ nói với nhau về công việc

Người đàn ông là người cạnh v.v.

Chàng nói:

— Công việc của em sao?

Người vợ:

— Vẫn thế.

Người đàn bà:

— Trong tháng tới, anh sẽ nghỉ một tu-

Nếu em muốn hồn để đi xa ít ngày,

Người đàn bà:

— Anh muốn đi đâu?

Người chồng:

— Không em.

Người đàn bà:

— Khi đó bay ném them thay lông

Nhung chen vào:

— Công việc của em lẳng theo dõi nết mày

Nhung chen vào:

— Công việc của em lẳng theo dõi nết mày

Nhung chen vào:

— Công việc của em lẳng theo dõi nết mày

— Tuổi hai mươi

